

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

TVANGSUTSKRIVINGA

Landsmenn!

Tyskerne tvangsmobiliserer alle erobrede nasjoners mannlige og kvinnelige arbeidere til å være med på å befeste sin egen undertrykkelse. Tyskernes mål er å gjøre også vårt land til en uinntagelig festning. Den tilstrekkelige arbeidskraft kan ikke lenger skaffes ad frivillighetens vei. Følgen er tvangsutskrivning.

Skal vi være med på å befeste vårt eget slaveri? Nei og atter nei! Vi kan ikke føre krig mot oss selv!

Tusener av landsmenn utenfor landets grenser deltar i krigen med sitt liv som innsats. Andre tusener deltar aktivt i den daglige kamp her hjemme. Nordmenn pines og plages i fengsler og konsentrasjonsleirer.

Skal vi være med på å befeste dette slaveri? Nei! La tyskerne utføre sitt krigsarbeid selv. Du som blir tatt ut til slikt arbeid: **NEKT Å REISE!**

Hvis det blir nødvendig må de som kan forsvinne fra sitt hjemsted. Tenk ikke på det økonomiske spørsmål. Ingen skal lide nød for sin overbevisnings skyld!

Vis tyskerne at norske menn og kvinner ikke lar seg mobilisere til deres brutale krigsmaskineri! Husk lærernes stolte og heltmotige holdning. Vis hele verden at de norske arbeidere ikke lar seg tvinge til å utføre befestningsarbeid mot sitt eget fedreland!

Den Frie Fagbevegelse.

Det er den norske arbeiderklasse som retter disse ord til alle sine landsmenn. Det er en maning til oss alle om å kjempe mot denne tyskernes måte å tvangs-

bilisere nordmennene på. Det gjelder i dag arbeiderklassen slik som det i sin tid gjaldt lærerstanden. I morgen gjelder det oss alle sammen. Både du og jeg vil bli mobilisert dersom fienden ser at vi lydige bøyer nakken under åket.

Arbeiderklassen har vel hardest av alle fått kjenne nasismens piskeslag. Den har opplevd å se mannsaldrers verk ødelagt. Den har opplevd å se sine beste tilitsmenn skutt eller drept i konsentrasjonsleirene. Arbeiderne har på nytt blitt samfunnets trelle som drives fram av nasismens slavedrivere på de tyske anleggene.

Men de har ikke bøyet nakken under ålet. De har ført en uredd og bitter kamp for sin rett som arbeidere og nordmenn. Kampene i septemberdagene i fjor vil aldri bli glemte av noen nordmann.

Tyskerne har lenge hatt planer om å tvangsmobilisere norsk arbeidskraft. De har hatt planer om tvangs-eksport av norske arbeidere til Tyskland. Vi vet ikke hva slags former tvangsmobiliseringen nå utover vil få. Men en ting vet vi: den ubrytelige fronten av enige norske arbeidere har vært som en knyttneve mot nasistene. Gang på gang har vi vist nasistenes åtak tilbake. Og denne motstand har frelst oss fra noe som er verre. Vi kjenner til arbeidernes kår i andre hærtatte land. Vi nærer ingen romantiske forestillinger om vår egen styrke, men en ting er sikkert: uten kamp ingen seier. Og det er ikke rett at kampen mot nasismen er fåfengt, som de motløse hevder. Tvert om. Vi nordmenn har tallrike døme på at tyskerne ikke kan gjøre alt det de vil i Norge. Kampen koster det er så. Men når klaget et folk over at fridommen var kjøpt for dyrt? Skal kampen likevel vinnes, må ikke arbeiderklassen kjempe alene.

KIRKEFRONTEN

Det er i den siste tida opprettet et kirkeråd i Norge som skal være den midlertidige ledelse av den norske kirke, som med dette har sagt seg for alvor løs fra staten. I rådet sitter biskopene Maroni, Hille, Hygen, professor Hallesby, Ludvig Hope og Wisløff.

Denne hendinga danner avslutningen på første fase i den norske kirkes kamp mot nasismen. Denne kirkes kamp har vært et uttrykk for folkets egen kamp for sine samfunnsidealene mot nasismens barbari og rettløse. Kirken har hevdet en ubrytelig nasjonal linje sammen med storparten av det norske folk. Derfor har også hele folket støttet opp om kirken i denne sak enten de er kristne eller har forlatt kristendommen som livssyn. Splittelens agenter både i og utenfor nordmennenes front har prøvet alle midler for å skape motsetninger nettop på dette ømme punkt ved å dra fram gammel strid og propagandaløgnene om religions«forfølgelser». Nasipressa skriver om det hver dag. Men fronten holder.

Hva er årsaken til at den norske kirkes kamp har funnet støtte fra alle nordmenn av alle politiske partier og yrker? Svaret skulle være klart for alle, og framfor alt er nasistene sjøl klar over årsaken. Kristenfolkets kamp har vært en del av kampen for sjølve folkestyret i Norge. Kampen gjaldt ikke i første rekke teologiske teser som bare angikk teologene og kirkefolket, den gjaldt prinsipper som er livsgrunlaget for all fridomsrørsle. Den gjaldt prinsippet om at folket sjøl skal ha retten til å velge sine førere og bestemme sin styreform, og om at lov og rett skal gjelde i dette landet som før. Derfor har alle religiøse samfunn i Norge støttet opp om statskirken trass i tidligere motsetninger om teologiske problemer. Derfor har alle støttet den, fordi kirken ikke sviktet folket i dets

Derfor retter arbeiderne dette oppropet til alle landsmenn med bønn om deres hjelp, og støtte i en sak som ikke bare er arbeiderklassens, men Norges egen.

kamp, slik som enkelte av dens menn gjorde. Et slikt kirkelig svik mot folket har historien mange eksempler på også i vårt land. Kong Sverre førte i sin tid nordmennenes kamp mot en stor del av kirken og dens menn nettop fordi de svek sitt folk og sto i utenlandsk tjeneste. Disse prestene har historien brennemerket med navnet baglerprester, og aldri har det norske folket forstått så godt som i dag hvorfor det nettop var kong Sverre som måtte vinne i denne striden.

Alle krefter som kjemper for Norges fridom og sjølstende står sammen i felles strid i dag. Og det skal ikke lykkes nasistene å isolere og omringe noen enkelt fløy av vår nasjonale arme og tilintetgjøre den stykkevis.

VED EN STADIG mer uforsonlig kamp mot tyskerne og landssvikerne gjør nordmennene dem ikke bare skade. men de hjelper direkte Norges allierte Sovjetsamveldet og Storbritania. Tyskerne blir nødt til å holde troppestyrker i landet som ellers ville bli sendt til østfronten. I Jugoslavia tvinger friskarene tyskerne til å holde hele 20 divisjoner i landet foruten store italienske troppestyrker. I Frankrike er tyskerne tvunget til å holde 15 divisjoner og flere venter på å bli sendt dit. Tenk derfor over alt du gjør om det svarer til sin hensikt å hjelpe oss sjøl og våre allierte. Hver bedrift som går i stå, hvert militærtog som avspores osv. er en direkte hjelp i landets egen kamp. Glem ikke at Norge er i krig. Krigserklæringen fra vår lovlige regjering den 9—4 1940 står ved makt ennå. Den maner oss til å organisere vår egen fridomsstrid.

SVERIGES STILLING

Det har av og til vært litt vanskelig for oss nordmenn å forstå den stilling som offisielle kretser i grannlandet vårt har tatt vår tikamp. Fra det svenske folket har vi fått sterke bevis på samkjensle i kampen vår og en forståelse av at den kamp vi fører, er ikke bare Norges, men Nordens fridomsstrid. Men det har ikke

alltid vært så lett å forstå de svenske statsmenn når de handler.

Den svenske justisminister heter Westman. Vi har ikke alltid hatt inntrykk av at han og de kretsene han representerer forstår innholdet i vår kamp, som sjølsagt ikke bare er en nasjonal kamp, men også et ledd i den internasjonale fridomskampen mot nasismen sammen med våre allierte. I følge en svensk avis, som fullt ut sjøl forstår Norges kamp, har justisministeren en gang karakterisert redselsskildringene fra de norske konsentrasjonsleirene som «propaganda» som var for utrolig til å være sant. Der finnes nok sikkert nordmenn i Sverige i dag som bittert har fått angre at de sjøl en gang lå under for denne synkverving. Vi håper for det svenske folkets egen skyld at det ikke får erfare det samme.

Andre svenske kretser som ellers ser med sterk sympati på Norges sak demper sin stemme når de sjøl står overfor våre fiender, og viser en undfallenhet som står i motstrid til sympatien med nordmennene. Da nordmennene i Sverige den 9—4 i år feiret minnet om det tyske overfallet på deres fedreland, var det ingen representanter for den svenske regjering til stede. Det var det derimot da tyskerne innviet en propagandasentral i Stockholm. Under I maidemonstrasjonen i Sverige ble Grov och fabrikarbetarförbundets avdeling 95 i Karlstad nektet å bære flere faner i toget. En av de forbudte faner bar innskriften «För hjälp åt våra norska bröder», en annen «Kämpa för demokratin». Hva annet er innholdet i vår kamp for nasjonalt sjølstende enn nettopp kampen for demokratiet — folkestyret?

Denne dobbeltheten kommer særlig til uttrykk i tilhøvet til Finland. En setter ofte opp nordmennene som eksempel til etterfølgelse for i neste øyeblikk å fortelle at så heltemotig som finnene kjemper vi ikke. Prins Karl, formannen for det svenske røde kors, har vi nordmenn mye å takke for. Han har også sagt mye valkert om den svenske fridommen. På den andre side skrev han en begeistret

hyldest til Mannerheim på hans 70 årsdag sammen med Norges dødsfiender i dag: Hitler, Gøbbels, Gøhring og deres gjeng og hyldet disse herrers kamp mot dem som ikke har sviktet det norske folket. —

Vi forsikrer svenskene at også vi i Norge lider med finnene i deres ulykkelige skjebne under nasismens åk. Men vi sier som vår utenriksminister Trygve Lie svarte en svensk avis den 9—4 i år: Vi beklager dypt at Finland har sluttet seg til våre fiender og vil bare håpe at det etter krigen trass alt vil finnes grunnlag for et fritt Finland. — Og denne fridom må også Sverige forstå at Finland vil få av de land det i dag l jemper mot.

Vi har også sett visse andre svenske kretser ta opp spørsmålet om en ny form for en nordisk union, en slags Kalmarunion igjen, og vi har fått et litt beklemmende inntrykk av at karene sjøl har tenkt å spille førstefiolin der. Det minner oss nordmenn litt mye om stillingen før 1905 hos dem vi da kalte «storsvensker». Vi sier også bare som vår regjering har svart disse kretsene: Vi tror ikke de representerer det svenske folket, og de kjenner nordmennene dårlig.

Likevel våger vi å tro at den overveiende delen av det svenske folket står avgjort på vår og våre alliertes side i denne kampen. For ei tid sia leste vi i Osloavisene om et nasimøte i Trälleborg som ble forhindret av en flokk «oppviglere». Det ble laget bål av nasipropagandaen og da en «oppvigler» ble arrestert, tvang folkemassene politiet til å løslate ham. Nasistene sjøl måtte ha politivern for å komme unda. Lignende ting har vi også hørt om fra andre steder i Sverige. Slike handlinger tar vi som en røst fra folket sjøl og er den beste hjelp svenskene kan gi oss nordmenn.

NASISTISK PROVOKASJON

Den samlede norske fronten mot quislingene og deres tyske herrer har vist seg å være den faste og sterke forsvarsmuren som nasistenes åtak preller av mot. Vi

har alltid gang på gang advart mot alle forsøk som ville bli gjort på å skape splittelse og motsetninger innen denne fronten sjøl. Fra hvilken kant et slikt forsøk enn kom, ville det bli utnyttet av nasistene. Vi har nå kommet over et forsøk i den retning av nasistene sjøl, som i og for seg er alt for fjollet til å gjøre noen skade. NS har sjøl begynt å gi ut «illegale» aviser som blir sendt «anonymt» i posten, sikkert fordi den legale nasipressa går hus forbi. Vi har sett et smussprodukt som kalte seg «Frihetskampen» nr. 1 for juni i år. Den gir seg ut for å komme fra arbeiderhold og lederartikkelen oser av en forferdelig propaganda mot den kirkelige fronten, «kongefjesket» osv. Den forklarer oss at den nasjonale front er et sjølbedrag for arbeiderne som nå må skape en front for seg sjøl. I en annen artikkel er det et fryktelig «angrep» mot nasiminister Lippestad som ikke har vært i stand til å skape arbeidssambandet som disse «arbeiderne» har ventet på under hele det gamle styret. Det var mange andre morsomme ting i avisa også som vi ikke har høve til å gjengi her. Og produktet er som sagt litt for stupid til at det er noe å bry seg om. Vi fare nevner det her som et nytt døme på armødsdommen i den norske nasipropagandaen.

Men det kan komme ting som er verre. Og det skader aldri å være på vakt.

FRA IDRETTSFRONTEN

Den 13 september 1940 vedtok styrene for Arbeidernes idrettsforbund (AIF) og Norges Landsforbund for idrett å gå sammen i Norges idrettsforbund. Det nye forbund hadde i alt om lag 350 000 medlemmer og ble ledet av et midlertidig styre fra begge de to gamle forbund. Det lå god norsk vilje bak denne sammenslutningen om å gjøre sitt beste for norsk ungdom og fedrelandet i den tyngste tida i vår historie. Gamle politiske motsetninger ble lagt til side fra begge kanter, og idrettsammenslutningen var det første vitnemål om den norske fronten.

Det var idrettsmessig renslighet som det nye forbundet bygget idretten videre på. Derfor kom en også straks i strid med «minister» Stang og NS. Styret ble avsatt, og flere medlemmer sitter arrestert den dag i dag. Sia har det gått skralt med idrettsarbeidet. En del nasipamper fikk noen feite bein i idretten. Det kom jo et helt nytt «departement» som skulle ha idrettsarbeidet som levebrød. Men medlemmene ville ikke drive reklameidrett for NS og etter en oppgave som overkikkadoren Charles Hoff sjøl har gitt over det nasistiske idrettsarbeidet sia nyordningen, har det jevnt over vært 4 deltagere i de idrettskonkurranser NS har arrangert. — Karene var lit flau over det elendige resultatet. Så skulle de slå et avgjørende slag for å føre alle idrettsklubbene, som de ikke har hatt folk nok til å nyordne, inn under full kontroll av NS. Klubbene fikk så et brev fra forbundet som lød slik: Da Oslo idrettskrets nå må komme til en løsning av idrettsklubbenes holdning overfor Norges idrettsforbund, forlanger vi at styret undertegner en av nedenstående erklæringer. Med idrettslig hilsen Robert Meyer, Oslo idrettskrets, sekretær.» Den ene av erklæringene gikk ut på at styret skulle gi medlemmene høve til å drive og lede idrett under kontroll av Norges idrettsforbund. Den andre erklæringen var at klubbstyret stilte sine plasser til disposisjon i tilfelle de ikke ville skrive under den første erklæring. — Det ene klubbstyret etter det andre har nå svart at det sjølsagt aldri har vært lagt hindringer i vegen for medlemmene til å drive idrett under idrettsforbundets ledelse. Det stod enhver fritt, men medlemmene kunne heller ikke tvinges til det. Og frivillig kapitulasjon for nasistene gikk ikke noe klubbstyre med på.

Nasistene sitter og tygger på svaret ennå.

«ALT FOR NORGE»

leses og gis videre til pålitelige nordmenn. Ingen eks. i urette hender!